

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2094/10
van Kader Arif (S&D)
aan de Commissie

Betreft: Gevolgen van de handelsovereenkomst met Colombia en Peru voor de bananen- en suikersector

Eind 2009 is een internationale overeenkomst voor de bananensector bereikt, waarbij de Europese douanerechten geleidelijk worden teruggebracht van de huidige 176 €/ton naar 114 €/ton in 2017. De ACS-landen en de ultraperifere Europese regio's hebben uiting gegeven aan hun ernstige bezorgdheid over de gevolgen van dit akkoord, dat hun tariefpreferenties aanzienlijk uitholt. Zij zullen moeilijkheden ondervinden om hun concurrentiepositie te handhaven, temeer omdat de Commissie slechts 200 miljoen euro heeft uitgetrokken om de ACS-landen te ondersteunen, en helemaal geen bijkomende steunmaatregelen heeft aangekondigd voor de ultraperifere gebieden.

Nu komt daarbij nog de aankondiging van de afronding van de onderhandelingen met Colombia en Peru, waar een vermindering van de douanetarieven tot 75 €/ton in 2020 is overeengekomen. De landen in Midden-Amerika hebben er alle belang bij om in de lopende onderhandelingen met de EU dezelfde preferenties te eisen, en het is dan ook erg waarschijnlijk dat het in bilaterale overeenkomsten onderhandelde tarief van 75 €/ton het in de multilaterale overeenkomst vastgestelde tarief in de praktijk gaat vervangen. Hierdoor dreigen rampzalige economische en sociale gevolgen in deze regio's, die reeds zwaar door armoede en werkloosheid zijn getroffen.

Daarnaast lopen momenteel onderhandelingen met de landen van de Andesgemeenschap, Midden-Amerika en Mercosur, die misschien tot bijkomende concessies zullen leiden voor andere uiterst kwetsbare producten zoals suiker, waardoor niet alleen de ACS en de ultraperifere gebieden, maar ook de producenten op het Europese vasteland zullen worden getroffen. De Europese suikersector dreigt ernstige gevolgen te zullen ondervinden van de toekenning van exportcontingenten tegen nultarief, die jaarlijks met 3% zullen worden verhoogd, zonder beperking in de tijd. Door deze voordelen dreigt ook suiker uit derde landen, met name uit Brazilië, op de Europese markt terecht te komen, via de niet-gebruikte contingenten van de bovengenoemde landen. Dergelijke driehoekshandel is volledig in strijd met de geest van de hervorming van de GMO voor suiker in 2006.

De samenhang van het beleid is een van de prioriteiten van het externe optreden van de EU. Het is dan ook onaanvaardbaar dat onze ACS-partners en de ultraperifere gebieden in handelsovereenkomsten op dergelijke wijze in de steek worden gelaten. Dat gaat ook in tegen de ontwikkelingsdoelstelling die de EU altijd als prioriteit heeft gesteld.

Kan de Commissie medelen welke doelstellingen zij nastreeft bij onderhandelingen over handelsovereenkomsten die dergelijke ernstige gevolgen zullen hebben voor de bananen- en suikerproductie in de ultraperifere regio's en de ACS-landen? In hoeverre wordt bij de onderhandelingen rekening gehouden met de specifieke economische en sociale situatie van deze regio's? Erkent de Commissie de moeilijkheden waarmee deze regio's worden geconfronteerd, en kan zij aangeven welke stappen zij in lopende en toekomstige onderhandelingen wil ondernemen om deze moeilijkheden te verhelpen?